

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

VITA || D. MARIÆ VIR-||GINIS DEIQVE GE-||NITRICIS.||

Goppelsrieder, Andreas

Ingolstadii, 1592

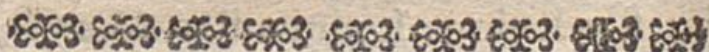
VD16 G 2663

Capvt. IX. De Pvrificatione D. Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45013

quod uult de-
um hær. 56.
& 82.
Damascen,
de hær.

phrasin, ante illum neminem pepererit. Nam primogenitus est, ut inquit Damascenus lib. 4. cap. 8. qui primus genitus est, siue vnigenitus, siue ante alios Fratres.

CAPVT. IX.

DE PURIFICATIO-
ne D. Virginis.

Leuit. 12.

QUADRAGINTA dierum spatio post partum exacto, Mater & Virgo, iuxta Mosaicum ritum, Iosepho Viro comitata, ut lustraretur, puerumque vnigenitum & primogenitum Domino sanctum vocatum iisteret, & pro eo, ad Dei laudem peccatiq; expiatione; hostias, non que diuitu, sed que pauperu erant, par scilicet turturu aut duos pullos columbarum offerret, puerumque quinque siclis de manu sacerdotis redimeret, redemptumque sibi pleno iure vendicaret, in templum Hierosolymitanum,

Vide D.
Thom. 3. p.
9. 37. 2. 3.

num, Simeone & Anna lætantibus, ingreditur.

Lustrari vero non ideo voluit, quasi cæterarum puerperarum instar sordidata, ritu ceremoniaque illa purificationis indigeret, quemadmodum falso Ariani, referente Cyrillo Alexandrino *a* voluerunt; sed vt legem vna cum filio suo, qui peccatoris imaginem præ se tulit, seruaret, calumniæ occasionem Iudæis adimeret, humilitatis ac obedientiæ exemplum præberet, multa que recte fieri vel exemplo hoc suo palam doceret, non iubente lege, vt Augustini verbis vtamur, *b* sed libera charitate. Quin immo ea in officijs nostris gratiora esse, quæ quum liceret nõ impendere, volentes non differimus. In hypocrisi ergo loquuntur mēdaciū, qui omnem voluntarium cultum hoc ipso vitiosum esse, aut displicere Deo fingunt, quod lege præscriptus non sit; faciunt autem id Nouatores nostri.

Colit autem hanc D. Virginis purificationem Ecclesia festi quotannis diei solennitate, quam sub Iustiniano Imper. Constantinopoli celebrari cœ-

G s ptam

a Lib. ad
religios. Re-
gim,

b Lib. de
adulterinis
coniugijs.
cap. 14.

ptam esse, docet Baronius Notat: ad Martyrol: Romanum, adductis Græcis & Latinis auctoribus. Nec est quod quenquam moueat D. Gregorij Nazianzeni oratio, ad sancta Lumina, hæc enim die Epiphaniæ, quo etiam Græci celebrare consueuerunt Christi Baptistum, habita est, vt docet idem auctor, cū de Epiphania agit. Neque quisquā vel Latinorum vel Græcorum Patrum, qui ante Iustinianum vixerunt, ait Baronius, sermonem in festo die occursum Domini scriptum reliquit, nisi quis accipiat Patrum Commentarios in secundum caput Lucæ, quo rei gestæ Historia enarratur, quæ vel ab illis explicata est in suis ipsorū Commentarijs, vel certe de ea ad populum verba fecerunt; vt apud Latinos sanctus Augustinus fecisse videtur, qui in sermone quodam habito in die Natalis Domini, multa de Simeone Domino occurrente recenset, quem laudabiliter Dei Ecclesia huic aptauit solennitati; eiusmodi generis fere sunt Homiliæ Patrum, quæ referuntur à Surio & Lipomanno. Sed aliud proxus est Christi Domini facta

facta laudibus prædicare, aliud eorum
caussa festos dies indicere & celebrare.
Hæc Baronius.

Cæterum nihil magis offendit Hæ-
reticos, quã cerei, quos populus Chri-
stianus magno numero hoc die accen-
sos ferre solet. Sed nil mirum. Qui ma-
le agit, odit lucem. Noctux istę & ve-
spertiliones, Nocte Ereboque sati, non
a Patre luminum profecti, affines sibi
tenebras diligunt, vt iam nunc perspi-
cue indicent, se aliquando in tenebras
exteriores amandatum iri. Quorum
item Deus venter est, qui gestarent ce-
reos opus Virgineæ & innubæ apis, &
symbolum castitatis? Chamum & Fre-
num dato his, qui sunt sicut equus &
mulus, quibus non est intellectus. Hęc
vera & legitima horum insignia. Ode-
rat etiam olim cereos Vigilantius, ho-
rum auus, easdem ob causas, quia cali-
go mera, & totus caro & sanguis e-
rat; indoctus & hostis omnis pudici-
tiæ. Nec ouum ouo, nec lac lacti tam
simile est quam isti illius. Quod si
qua antiquitatis reuerentia moueren-
tur aduersarij, viderent vtique morem
feren-

ferendorum luminum, & accendendorum cereorum in templis, siue hoc purificationis, siue alio quocūq; die neq; nouum, neq; impium & superstitiosū, neque mysterij vacuum esse.

Non nouum, quia ab antiquissimis, non impium, quia à sanctissimis, non mysterij vacuum, quia à doctissimis rerumque cœlestium scientissimis Patribus testimonium habet; quos oportet, vt populi Christiani Hæreticorum profanis nouitatibus antepo-
nant, eisque potius eligant adhærere, quã his tam nouis, tam improbis, tam indoctis. Certe olim non tantum in celebritate purificationis, sed & in ceteris D. Virginis festiuitatibus christianos cereos gestare fuisse solitos, testatur Beda lib. de temp. ratione cap. 10. *Lustrandi consuetudinem, inquit, bene mutauit christiana Religio, cum in mense eodem (in Februario) die sanctæ Mariæ plebs uniuersa cum sacerdotibus ac ministris hymnis modulatæ voci per Ecclesias perq; congrua urbis loca procedit, datosq; à pontifice cunctis cereos in manibus gestat ardentis.* Et

aw-

*augescere bona cōsuetudine, id ipsum
in ceteris quoque eiusdem Beatae Ma-
tris & perpetuae Virginis festiuitati-
bus agere didicit.*

Ecce quantum distent à Beda Euan-
gelici, qui cum ipsissimi sint Luperci,
nescio tamen quæ Lupercalia nobis ex-
probent, quando purificationis diem
cereis accensis læti agimus. Verum
enimvero nos, lucifugis istis, qui in te-
nebris & in vmbra mortis sedent, valere
iussis, cereos libenter ferimus, vt nos fi-
lios lucis, & ab eo, qui lumen est ad re-
uelationem gentium, illuminatos esse
palam profiteamur.

CAPVT X.

DE ACTIS D. VIR-
ginis vsq; ad mortem.

NON longo post purificatio-
nem tempore Herode ad Matth. 2,
necem Christum infantem
quærente, migravit in Æ-
gyptum cum Iosepho & filio Diua Vir-
go, ibique vsque ad obitum Herodis,
Angeli